

ROMANIA - MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE A
MUNICIPIULUI BUCURESTI

SERVICIUL DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR

DECIZIA nr. 139 din 03.04.2008

privind solutionarea contestatiei formulate de domnul

X,

inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti

sub nr.x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului X prin Serviciul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale x – Serviciul Juridic prin adresa nr.x, inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. x, asupra contestatiei formulate de domnul X cu domiciliul in Bucuresti, x

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X sub nr. x il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent nr. x, prin care organele vamale au stabilit in sarcina contestatarului accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de x lei.

De asemenea, domnul X contesta si instiintarea de plata nr. x. Actele atacate au fost comunicate contestatarului conform confirmarii de primire la data x.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din Codul de procedura fiscala, republicat, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului X este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul X.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia inregistrata la Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X sub nr. x domnul X contesta Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent nr. x

In motivarea contestatiei, domnul X sustine urmatoarele:

- in data de x.2002 s-a emis actul constatator nr. x prin care s-au stabilit drepturi vamale datorate bugetului de stat, sume ce au fost achitate cu OP nr. x (x lei), OP nr. x (x lei) si cu OP nr. x (x lei);

- prin decizia contestata s-a dispus obligarea acestuia la plata dobanzilor si penalitatilor de intarziere calculate pentru perioada x asupra sumelor ce au fost achitate in modul sus mentionat;

- potrivit art. 91 alin. 1 si 2 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, constatarea obligatiei fiscale se prescrie in termen de 5 ani, termen care curge de la data de 01 ianuarie a anului urmator celui in care s-a nascut creanta fiscala. Cum, in cauza de fata, creanta fiscala s-a nascut la data de x (actul constatator nr. x), termenul de constatare a obligatiei fiscale

s-a incheiat in data de x, implinindu-se astfel termenul de prescriptie de 5 ani, termenul de constatare curgand de la data de x;

- dobanzile si penalitatile de intarziere sunt calculate incepand cu data de x, desi actul de creanta a fost emis la data de x.

In concluzie, contestatarul considera decizia contestata ca fiind nula si ca o consecinta pentru aceleasi motive si Instiintarea de plata este nula.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent nr. x, organele vamale au stabilit in sarcina petentei accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de x lei, reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei, respectiv in suma de x lei.

In decizie se mentioneaza ca accesoriiile au fost calculate in conformitate cu prevederile art. 85 lit. c) si art. 114 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare pentru perioada x

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organelor vamale, sustinerile contestatarului si prevederile legale pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

3.1 Cu privire la invocarea de contestatar a prescriptie dreptului organului vamal de a calcula accesorii.

Cauza supusa solutionarii este daca la data emiterii si comunicarii titlului de creanta prin care au fost stabilite accesorii aferente datoriei vamale, individualizata prin actul constatator nr. x, era prescis dreptul organului vamal de a le calcula, in conditiile in care cursul prescriptiei a fost intrerupt printr-un act incepator de executare, respectiv comunicarea somatiei de plata nr. x, in baza caruia au fost incasate drepturile vamale asupra carora s-au calculat accesoriiile.

In fapt, prin actul constatator nr. x organele vamale au recalculat datoria vamala aferenta importului unui autoturism potrivit chitantei vamale nr. x. Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv confirmarea de primire, rezulta ca actul constatator nr. x a fost comunicat contestatarului la data de x.

Intrucat contestatarul nu a achitat datoria vamala stabilita prin actul constatator sus mentionat, prin scrisoarea recomandata cu confirmare de primire din x i s-a comunicat somatia de plata nr. x.

Datoria vamala a fost achitata, urmare somatiei mai sus mentionata, asa cum rezulta din adresa nr. x a Spitalului x astfel: x lei cu OP x, x lei cu OP nr. x si x lei cu OP nr. x

Prin contestatia formulata contestatarul invoca beneficiul prescriptiei extinctive.

In drept, Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei prevede urmatoarele cu privire la dreptul organelor vamale de a stabili diferente de drepturi vamale:

“Art. 61. - (1) Autoritatea vamala are dreptul ca, intr-o perioada de 5 ani de la acordarea liberului de vama, sa efectueze controlul vamal ulterior al operatiunilor.

Art. 187. - (1) Termenul de prescriptie a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani si curge de la data acceptarii si inregistrarii declaratiei vamale de import.

(2) Termenele prevazute in prezentul cod si in alte reglementari vamale se calculeaza potrivit normelor prevazute in Codul de procedura civila”.

Fata de cele prezentate se retine ca termenul de prescriptie in materie vamala este de 5 ani de la data acceptarii si inregistrarii declaratiei vamale de import respectiv de la x.2002.

In speta, sunt incidente si dispozitiile art. 16 si 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, ca norma generala in materie, care prevad urmatoarele:

“Art. 16. - *Prescriptia se intrerupe:*

a) *prin recunoasterea dreptului a carui actiune se prescrie, facuta de cel in folosul caruia curge prescriptia.*

c) *printr-un act incepator de executare.*

Art. 17. - *Intreruperea sterge prescriptia inceputa inainte de a se fi ivit imprejurarea care a intrerupt-o.*

Dupa intrerupere incepe sa curga o noua prescriptie.”

Avand in vedere cele prezentate, precum si principiul de drept potrivit caruia accesoriile urmeaza regimul juridic al principalului, pentru obligatiile de plata in discutie sunt aplicabile prevederile legale in materia prescriptiei extinctive in vigoare la data scadentei obligatiei principale.

Or, in prezenta cauza la data de x i s-a comunicat contestatarului somatia de plata ce are ca efect **intreruperea cursului prescriptiei si inceperea unei noi prescriptii.**

Fata de cele prezentate se retine ca motivatia contestatarului cu privire la prescriptie nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei, intrucat prescriptia a fost intrerupta urmare somatiei din x iar efectul intreruperii este ca dupa intrerupere incepe sa curga o noua prescriptie.

3.2. *Cu privire la calculul accesoriilor stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent nr. x.*

Cauza supusa solutionarii este daca organele vamale au calculat corect accesoriile aferente datoriei vamale in conditiile in care pentru majorarile de intarziere aferente taxelor vamale nu au avut in vedere dispozitiile art. 61 alin. (3) din Codul vamal al Romaniei.

In fapt, prin actul constatator nr. x organele vamale au stabilit in sarcina contestatarului drepturi vamale in suma de x lei reprezentand:

- x lei - taxe vamale;
- x lei -accize;
- x lei - taxa pe valoarea adaugata.

Asa cum mentioneaza si contestatarul, suma de x lei a fost achitata integral cu OP nr. x (x lei), OP nr. x (x lei) si cu OP nr. x (x lei)

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv confirmarea de primire, rezulta ca actul constatator nr. x a fost comunicat contestatarului la data de x.

Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent nr. x organele vamale au calculat accesorii in suma totala de x lei pentru perioada x astfel:

- majorari de intarziere aferente taxelor vamale	x lei
- majorari de intarziere aferente accizei si TVA	x lei
- penalitati de intarziere aferente datoriei vamale	x lei

Prin contestatia formulata domnul X sustine ca dobanzile si penalitatile de intarziere sunt calculate incepand cu data de x, desi titlul de creanta a fost emis la data de x.

In drept, la art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei se precizeaza :

"Când controlul vamal ulterior constata ca s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorita unor date cuprinse în declaratia vamala, autoritatea vamala, dupa determinarea taxelor vamale cuvenite, ia masuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferentele în minus se comunica titularului operatiunii comerciale si urmeaza a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicarii. Neplata diferentei datorate de titularul operatiunii comerciale în acest termen atrage suportarea de majorari de întârziere aferente acestei diferetne, în cuantumul stabilit prin lege, precum si interzicerea efectuării altor operatiuni de vamuire, pâna la achitarea datoriei vamale".

Incepand cu data de 28.05.2004, art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 a fost abrogat de art. 200 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, asa cum a fost modificat prin Legea nr. 174/2004 care stipuleaza:

"La data intrarii in vigoare a prezentului cod se abroga:

k) art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, cu modificările și completările ulterioare."

Avand in vedere prevederile legale incidente spetei rezulta ca pentru declaratiile depuse anterior datei de 28.05.2004, sunt aplicabile dispozitiile art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in sensul ca pentru diferentele de taxe vamale aferentei acestei perioade se calculeaza accesorii dupa expirarea termenului de plata de 7 zile de la data comunicarii acestor diferente si pana la achitarea datoriei vamale.

Se retine ca termenul de 7 zile reglementat de dispozitiile art. 61 alin. (3) are natura juridica a unui termen de gratie, **majorarile de intarziere aferente diferentelor in minus calculate urmand a incepe sa curga dupa expirarea termenului de 7 zile in ceea ce priveste taxele vamale.**

Potrivit dispozitiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in cazul constatarii prin control vamal a incalcarii reglementarilor vamale aplicate, daca titularul operatiunii comerciale achita diferenta de taxe vamale datorata in termen de 7 zile de la comunicarea sumei de plata, aceasta nu datoreaza majorari de intarziere aferente diferentelor de taxe vamale in minus constatate.

Avand in vedere cele de mai sus prezentate rezulta ca organele vamale in mod eronat au stabilit in sarcina contestatarului accesoriile aferente taxelor vamale pentru perioada x in suma de x lei ($x \text{ lei} \times 0,1\% \times 119 \text{ zile}$), si penalitatile de intarziere aferente taxelor vamale pentru perioada x in suma de x lei ($x \text{ lei} \times 0,05\% \times 4 \text{ luni}$).

In ceea ce priveste accesoriile aferente diferentelor in minus reprezentand TVA si accize acestea sunt supuse reglementarilor generale prevazute asa cum prevede art. 61 alin. (5) din Legea nr. 141/1997 dispune astfel : **"diferentele in plus sau in minus privind alte drepturi de import se solutioneaza potrivit normelor care reglementeaza aceste drepturi"**.

Luand in considerare principiul de drept, "specialia generalibus derogant", in cazul taxei pe valoarea adaugata stabilita de autoritatea vamala, majorarile de intarziere aferente TVA sunt datorate in temeiul Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, act normativ cu caracter special [...]" care stipuleaza urmatoarele.

“Art. 11. - Pentru operațiunile prevăzute mai jos obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată ia naștere la:

a) data înregistrării declarației vamale, în cazul importurilor de bunuri;

Art. 30. - Diferențele în minus constatate la verificarea taxei pe valoarea adăugată se plătesc în termen de 15 zile de la data încheierii actului de control împreună cu majorările de întârziere aferente, iar cele în plus se restituie în același termen sau se compensează cu plățile ulterioare.

Art. 31. - Pentru neplata integrală sau a unei diferențe din taxa pe valoarea adăugată în termenul stabilit, contribuabilii datorează majorări de întârziere calculate conform legislației privind calculul și plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor și taxelor”.

In ceea ce privește accizele, reglementarea legală în domeniu, respectiv O.G. nr.27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor la art. 50 alin. (1) prevede următoarele:

“Neplata accizelor și a impozitului la fișeiul și la gazele naturale din producția internă, la termenele stabilite, atrage majorări de întârziere, potrivit legii.”

Calculul de accesorii a fost reglementat în perioada pentru care au fost calculate de O.G. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare și, de O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, precum și de Codul de procedură fiscală.

Având în vedere dispozițiile legale sus invocate precum și principiul de drept potrivit căruia accesoriul urmează principalul, contestatarul datorează accesoriiile în suma de x lei (x lei - x lei + x lei - x lei).

Față de cele prezentate și având în vedere și dispozițiile art. 213 alin. (1) Cod procedură fiscală, republicat în 2007, potrivit căruia: *“ În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”*, **contestatia urmează a se admite pentru suma de 109 lei și a se respinge ca neintemeiată pentru suma de x lei.**

3.3. Cu privire la instiintarea de plata nr. x

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P.M.B. este competent să soluționeze contestația contestatarului cu privire la acest capăt de cerere, în condițiile în care în competența sa de soluționare intra numai contestațiile ce au ca obiect titlurile de creanță privind datoria vamală.

In fapt, contestația vizează și instiintarea de plata nr. x prin care acesta a fost notificat cu privire la obligațiile la bugetul de stat în suma de x lei.

In drept, în conformitate cu prevederile art. 205 alin. (1) și art. 209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“Art. 205 alin. (1) -Impotriva titlului de creanta, precum si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu inlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, in conditiile legii.”

"Art. 209 alin. (1) - Contestatiile formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si a titlurilor de creanta privind datoria vamala se solutioneaza dupa cum urmeaza:

a) contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamala, precum si accesorii ale acestora, al caror quantum este sub 5 miliarde lei, se solutioneaza de catre organele competente constituite la nivelul directiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, dupa caz, de catre organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);

(...)

(2) Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.

(3) Contestatiile formulate de cei care se considera lezati de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se solutioneaza de catre organul ierarhic superior organului fiscal competent sa emita acel act."

Totodata, pct. 5.1 si 5.2 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui ANAF, precizeaza:

"5.1. Actele administrative fiscale care intra în competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art 178 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicat, sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.

(...).

*5.2. **Alte acte administrative fiscale pot fi:** dispozitia de masuri, decizia privind stabilirea raspunderii reglementata de din Codul de procedura fiscala, republicat, notele de compensare, **înstiintari de plata**, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc."*

De asemenea, punctul 4 din Decizia Comisiei Fiscale nr. 6/2004 privind aplicarea unitara a unor prevederi referitoare la impozitul pe venit, taxa pe valoarea adaugata si probleme de procedura fiscala, prevede:

"Prin organ fiscal emitent (...) se intelege serviciul/biroul/compartimentul emitent al actului administrativ."

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, Serviciul de solutionare a contestatiilor din cadrul D.G.F.P.-M.B nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, intrucat nu intra in competenta sa de solutionare.

In temeiul pct 9.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, acest capat de cerere va fi transmis, Directiei regionale pentru accize si operatiuni vamale Bucuresti, spre competenta solutionare.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 61, art. 187 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, art. 11, art. 30 si art. 31 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 50 din O.G. nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, art. 200, art.205 alin.(1), art. 209, art 213 si art. 216 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct. 5.1,

5.2 si 9.8 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui ANAF, O.G. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, art. 16 si art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctivă

DECIDE

1. Respinge contestatia formulata de domnul X impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent nr. x pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale, emisa de Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale X pentru domnul X

2. Admite in parte si anuleaza Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anul curent nr. x pentru suma de **x lei** reprezentand accesorii aferente taxelor vamale.

3. Transmite capatul de cerere privind instiintarea de plata nr. x Directiei regionale pentru accize si operatiuni vamale X spre competenta solutionare.

4. Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata potrivit legii in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.